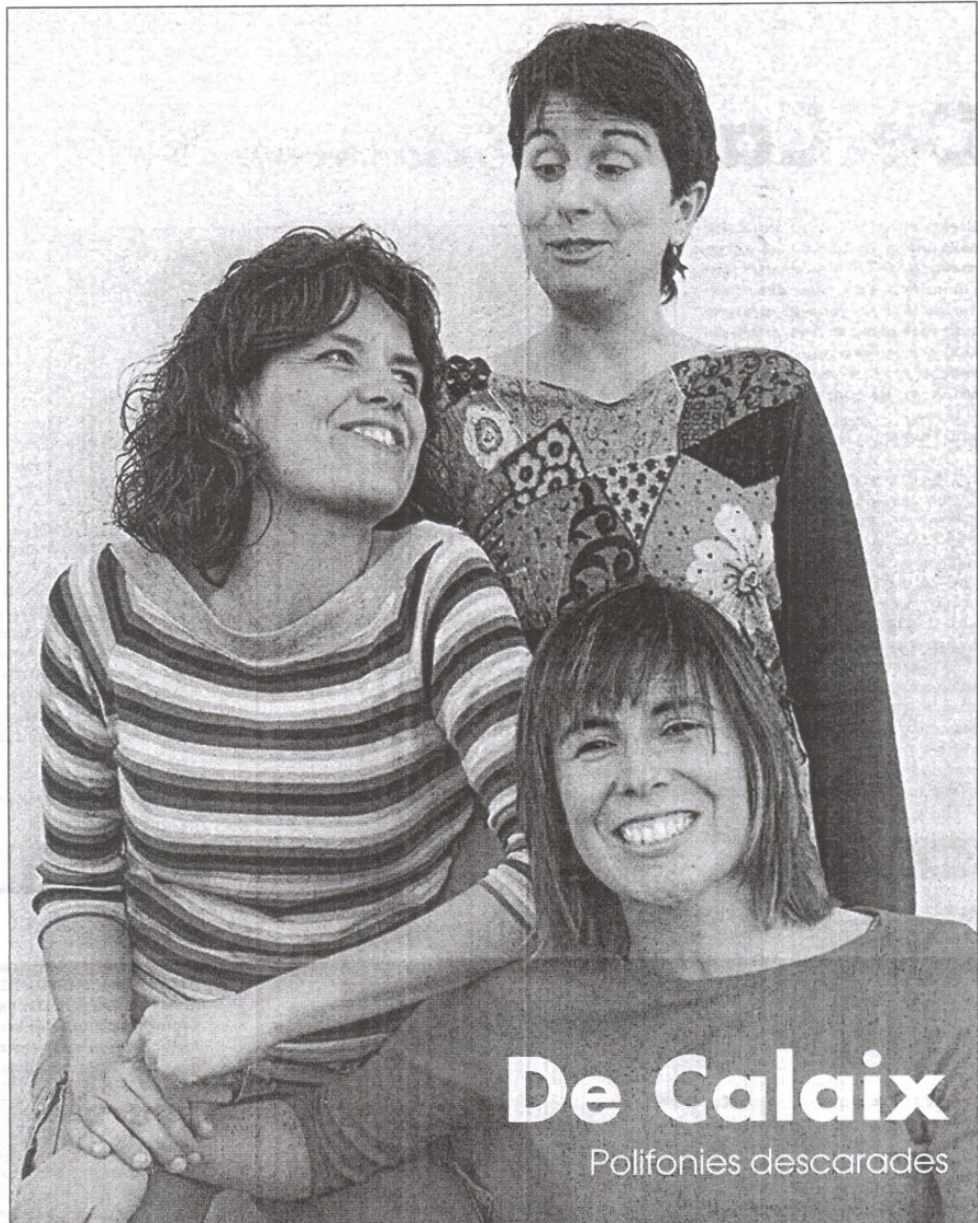

Coses de Casa

Repàs breu de la música del país

Aquestes tres noies de la fotografia són les responsables de l'alenada d'aire fresc que ha sacsejat el folk tradicional. Des d'un ús lliure de les cançons populars i una visió desenfadada de la polifonia, aquest trio de figuerenques ha descobert un nou camí per desenvolupar la música tradicional. Per la seva banda, Actor Secundario Bob són una jove banda de Reus que ha apostat pel pop *mainstream* i les lletres en castellà per desenvolupar el seu missatge musical. Al Coses de Casa d'aquesta setmana parlem amb uns i altres. A veure què us semblen

Coordinació Jordi Palmer

De Calaix

Polifonies descarades

De Calaix

La sorpresa folk

Mireia Mena, Cemma Pla i Lurdes Rimalló formen De Calaix, l'últim grup revelació de la música folk catalana. Amb un primer disc, *Pantone 1505*, han guanyat el premi Enderrock al millor disc de folk del 2003. Del seu secret en diuen nova polifonia tradicional catalana. I és més divertit del que sembla

Jordi Palmer

Quan fins i tot els més optimistes ens pensàvem que ja ho havíem vist tot, amb aquestes tres noies de l'Empordà i ens descobreixen que encara som a temps d'innovar en això de la música. Amb només un disc —que, a més, ha aparegut per la porta del darrere, autoeditat i mal distribuït—, *De Calaix* s'ha fet ja un nom en el sempre endogàmic món del folk.

Per als despistats, *Pantone 1505* més que un disc sembla un bolet, sorgit de no se sap on, però el trio no té la mateixa sensació, ja que porten tres anys rodant en directe amb tot un seguit d'espectacles com *Escudella de Nades*, *Calaix de Sastre* o el que nodreix aquest disc, *L'empordà a*

calaixos. És per això que a mitjans de l'any passat, conclouen totes tres, "va ambar el moment de gravar". I l'han encertada, perquè el que han enregistrat és tota una revelació, o millor, una revolució: cançons a tres veus amb lletres tradicionals, iròniques i descarades, musicades amb

atreuiment a partir de picarols, plats i culleres, ampelles d'anís i... bases electròniques.

Tan alegres i divertides com un se les pot imaginar escoltant el disc, les tres membres de De Calaix coincideixen en un punt de partida, "el disc fa riure", i ho fa

perquè transmet una energia tan vital i desacomplexada que és impossible no compartir un somriure escoltant cançons com *Nyacres Epigramàtiques*, *El fill del rei* i *La Farandola*.

Enregistrat als estudis Ariadna i Kay sota la batuta de Marcel Casellas com a productor —"és el nostre mestre i ens treiem el barret davant seu", asseguren—, i autoeditat perquè "és el camí més fàcil per fer-lo al nostre gust", *Pantone 1505* és l'obra fundacional de la nova polifonia catalana, una etiqueta pròpia creada sota el concepte "més val que ens la posem nosaltres mateixes". A més, les tres membres del grup asseguren cantar des de sempre "per gust". A partir d'aquí totes tres han desenvolupat un gènere fins al moment "inexistent", si més no en el vessant femení i heterodox que elles defensen.

Per si l'etiqueta fa por, acabem amb un tast de les seves lletres: "I com que és dona de precaució a la butxaca hi porta un condó, i com que avui és un gran dia, al pastisset hi ha posat Maria" (*Ca la bolanger*). Oï que vénen ganes d'escoltar-les!